

Сценарій театралізованої вистави

ПАН КОЦЬКИЙ

(За мотивами української народної казки)

1 ведучий Жили собі дід та баба і горя не знали.

Дід Мали собі господарство ще й kota тримали.
Але кіт той вже постарів, був ледачий, слабий.

2 ведучий От і каже господарю його жінка – баба.

Баба Їдь, мабуть, ти дід до лісу –
Там покинь котяку.
Бо від нього не діждешся
Ні мишей, ні дяки.

1 ведучий Ось поїхав дід до лісу. Залишив у ньому
Свого котика старого і пішов до дому.

2 ведучий Залишився кіт під дубом та сидить, сумує.
Коли раптом у гущині шарудіння чує.

1 ведучий То не вітер і не дощик гіллячко гойдає-
То лисичка коло хатки своєї гуляє .

2 ведучий Ой і гарна та лисиця між дерев гуляє!
Чорноброва, білолиця, весело співає.

Лиска Матір Божа! Що за диво!
Скажи, як ти звешся?

Кіт Я – Пан Коцький!

Лиска Ой ти котику, коточку,
Ти вже не гнівися!
А зі мною іди жити,
Швидко оженися!

1 ведучий Кіт погодився охоче, живе у лисиці.
Вона ж йому догоджає, усе, як годиться.

Лиска Тобі курку зараз зловлю, запечу смачненько,
А ти лежи, мій господар, котик дорогенький.

Кіт От і добре, хай лиска працює.
Лежу собі, ледарюю, хай мене годує.

2 ведучий Кіт не тільки лінувався,
він ще й вихвалявся:

Кіт А як я собі захочу, то за одну нічку
Сто мишей тобі наловлю і кину у річку!

1 ведучий Якось біг помимо хати зайчик косоокий.
Як почув ті вихваляння – і мерщій навтьоки!

2 ведучий Прибігає до ведмедя, кабана та вовка
І між ними почалася отака промовка:

Ведмідь Ти чого перелякався, наче привид бачив?
Кабан Зараз я від сміху ,зайцю,
Сяду і заплачу .

Заєць А мені вже не до сміху!
Всі мовчять, ні звуку!
Бо я бачив у лисички
Страшного звірюку.
Бачив я його їй Богу, своїми очима,
Як він грізно потрясав міцними плечима.
Ще казав, що за годину
Потопить у річці усіх звірів цього лісу!

Ведмідь Щастить же лисичці!

Вовк Що за звір такий, не знаю!
Ну страшній, що з того?
Спершу треба нам, друзяки,
Глянути на нього!

1 ведучий Посилають звірі зайця вгості запросити
Пана Коцького отого. Нічого робити!

Заєць Вас запрошуємо в гості,
Лиско і котисько.
Ми живемо тут, у лісі,
Дуже-жуже близько.
І в оцю зимову днину
Вас чекаєм на гостину.

Лиска Добре, ми прийдем у гості,
Та ви – поховайтесь
Бо кіт вас розірве в шмаття,
Тоді начувайтесь!

2 ведучий Як почули оте звірі - почали ховатись
Хто куди порозбігались: нікуди діватись!

Ведмідь Я на дерево залізу!

Кабан Я сховаюсь в хмизі!

Вовк Я під кущики зелені
З переляку влізу!

1 ведучий Ось ідуть ледачий котик та руда лисиця
Та скоріш ідуть до столу- а стіл аж ломиться!

Кіт Бачу м'ясо, бачу рибу,
Бачу ще і сало!
Мяу,мяу, все смачне,
Тільки мало, мало!

Вовк Так же він і нас поїсть, ненажера клятий!

Ведмідь Я від страху сам тремчу, нічого сказати!

Кіт Ось нарешті я наївся, ляжу, подрімаю.
Хай мені насняться миші, як я їх ганяю!

2 ведучий Поки наш Пан Коцький ліг трішечки поспати,
Комарище заходився кабана кусати.

Кабан Ой, свербить, аж болять ноги,
Покручу хвостом я трохи!

1 ведучий Кіт подумав, що то миша,
Та й у хмиз з розмаху
І за бублика- хвоста схопив бідолаху!

Кабан Хоч у мене з переляку затрусилась нога,
Треба шкуру рятувати, не збитись з дороги!

2 ведучий От кабан із переляку навтьоки схопився,
А Пан Коцький на дубові швидко опинився.

1 ведучий На тім дереві сиділо зверху ведмежатко
Дуже гарне, величеньке, справненьке звірятко.
Тут і гілка, от біда, від ваги зламалась,
І ведмідь упав на вовка, як і не чекалось.

Лиска Перелякані тварини кинулись тікати,
Накивали п'ятами – та вже не видати.

Кіт Чом, скажи, лисичко, нам і не порадіти
Нам удвох вдалося звірів страшних обдурити.

Ведучі Ось і казочці кінець, а хто слухав – молодець!